

Sant Jaume de la Guàrdia Pilosa

Pujalt

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Plaça de l'Església de la Guàrdia Pilosa

Coordenades:

Latitud: 41.70658
Longitud: 1.47089
UTM Est (X): 372781
UTM Nord (Y): 4618329

Classificació

Número de fitxa: 08176 - 12
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Neoclàssic Popular
Segle: XI-XIX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: La pintura interior es troba força deteriorada.
Protecció: Legal
Observacions protecció: BPU. Catàleg de Patrimoni del POUM, 2007.
Número inventari: IPA 5994
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat: Privada
Titular: Bisbat de Vic. C. Santa Maria, 1. 08500 Vic
Autoria de la fitxa: Dídac Pàmies i Marta Lloret
Data de registre de la fitxa: dj., 01/10/2015 - 02:00

Descripció

L'església de la Guàrdia Pilosa va ser construïda en època medieval, tot i que l'aspecte actual és el resultat d'una reforma feta entre els segles XVII i XIX.

És de planta rectangular amb l'absis no marcat en planta. Consta d'una sola nau coberta amb volta de canó, dividida amb arcs torals i llunetes intercalades. Els arcs descansen sobre una cornisa que ressegueix la nau i descansa sobre pilastres. Presenta dues capelles laterals a mode de transcepte, i el presbiteri està ocupat per una tarima i un retaule amb altar. Als peus del temple hi ha el cor, sostingut amb un arc carpanell que descansa sobre pilastres i delimitat per una barana de fusta. La il·luminació de la nau es fa a través de l'òcul de la façana i de petites finestres laterals. La pintura interior, que imita carreus i ressalta els elements arquitectònics, es troba força deteriorada. A nivell exterior, és una església força austera. El portal d'accés és d'arc pla de pedra carejada, amb tres arcs motllurats en degradació. L'altre únic element de la façana és un petit òcul. En un angle de la façana posterior s'hi alça el campanar, de planta quadrangular i tres nivells. A la part superior s'obre amb un pòrtic per costat d'arc de mig punt de pedra disposada a sardinell, enllaçades entre sí per una cornisa. El tractament dels murs de l'església és la pedra vista, entre la que destaca la del costat del portal, on són carreus escairats de mitjanes dimensions.

Observacions:

A l'interior conserva dos retaules. El major, amb una talla policromada del segle XVII i el menor, amb una estructura arquitectònica del segle XVI. Al Museu Episcopal de Vic se'n conserva un altre de gòtic (veure fitxa 77).

Història

L'edifici actual de l'església respon a diferents reformes que patí el temple sobretot a partir dels segles XVII-XVIII. L'església apareix citada clarament per primer cop al testament de l'any 1078, quan Sendred Company (senyor del castell de Castellar, Aguilar de Segarra) feu una deixa a l'església de Sant Jaume de la Guàrdia Pilosa. No es descarta però que l'església sigui anterior ja que el lloc de la Guàrdia Pilosa es documenta ja l'any 1022, quan el senyor del castell de Castellar, Seguí, deixa en herència la torre de la Guàrdia al seu fill. També en una relació de parròquies del bisbat de Vic datable al segon quart del segle XI es parla d'una parròquia amb el nom de "Pelosa".

Així doncs l'església es configurà com a parròquia de ben aviat i encara avui dia exerceix les funcions parroquials.

Bibliografia

Catàleg de Patrimoni del POUM. Ajuntament de Pujalt, 2007.

GAVÍN, J.M. (1984). Inventari d'esglésies. Anoia, Conca de Barberà. Vol. 16. Arxiu Gavín. Valldoreix.

Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Pujalt (Anoia).

Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

L'Anoia en viu. Viu el turisme: guia comarcal. Any 2007. Àrea de Turisme del Consell Comarcal. Igualada

LLACUNA, P.; MASCÓ, T. (1995). Rutes per l'Anoia: història i art. Publicacions Anoia.

PEIDRÓ, E.; REIG, J. (1994). Arquitectura religiosa romànica de la Comarca de l'Anoia. Unió Excursionista de Catalunya. Barcelona.

PLADEVALL, A. [coord.] (1997). Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Anoia. Direcció General del Patrimoni Cultural.

PLADEVALL, A. Dir. (1992). Catalunya Romànica. El Penedès, l'Anoia. Vol XIX. Barcelona: Enciclopèdia catalana.

